

Strony w postępowaniu głównym

Oskarżony: UT

Oskarżyciel posiłkowy i powód cywilny: SO

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy definicję instytucji kredytowej w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013⁽¹⁾ z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 należy interpretować w ten sposób, że udzielenie kredytu musi odbywać się wyłącznie ze środków, które zostały przyjęte w formie depozytów lub innych funduszy podlegających zwrotowi od klientów czy też instytucja kredytowa może udzielać kredytów również ze środków z innych źródeł?
- 2) W jaki sposób należy dokonywać interpretacji pojęcia „aktu, wydanego w jakiegokolwiek formie przez organy, na mocy którego udzielono zezwolenia na prowadzenie działalności” w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 42 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012, i czy obejmuje ono zarówno zatwierdzający system zezwoleń, jak i zatwierdzający system rejestracji transakcji kredytowych?

⁽¹⁾ Dz.U. 2013, L 176, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy dla
Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (Polska) w dniu 9 sierpnia 2022 r. – Getin Noble Bank i in.**

(Sprawa C-531/22)

(2022/C 424/37)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: Getin Noble Bank S.A., TF, C2, PI

Uczestnicy postępowania: TL, EOS, Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie, MG, Komornik Sądowy AC

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich⁽¹⁾ oraz zasady pewności prawa, niewzruszalności prawomocnych orzeczeń sądowych, skuteczności i proporcjonalności należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, które przewidują, że sąd krajowy nie może dokonać z urzędu kontroli nieuczciwych warunków zawartych w umowie i wyciągnąć z tego konsekwencji w sytuacji, kiedy prowadzi nadzór nad postępowaniem egzekucyjnym prowadzonym przez komornika sądowego na podstawie prawomocnego i opatrzonego klauzulą wykonalności nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu, w którym nie przeprowadza się dowodów?
- 2) Czy art. 3 ust. 1, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1 i 2 oraz art. 8 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, art. 47 Karty praw podstawowych oraz zasady pewności prawa, skuteczności, proporcjonalności i prawa do bycia wysłuchanym przez sąd należy interpretować w ten

sposób, że stoją one na przeszkodzie sądowej wykładni przepisów prawa krajowego, zgodnie z którą wpis nieuczciwego warunku umownego do rejestru klauzul niedozwolonych powoduje uznanie tego warunku za nieuczciwy w każdym postępowaniu z udziałem konsumenta, w tym także:

- co do innego przedsiębiorcy niż ten, przeciwko któremu toczyło się postępowanie o wpis nieuczciwego warunku umownego do rejestru klauzul niedozwolonych,
- co do postanowienia, którego brzmienie nie jest identyczne pod względem językowym, ale posiada taki sam sens i wywołuje jednakowe skutki wobec konsumenta?

(¹) Dz.U. 1993, L 95, s. 29; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 15 Tom 002 P. 288 – 293

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Düsseldorf
(Niemcy) w dniu 15 sierpnia 2022 r. – Air Europa Lineas Aereas/VO, GR**

(Sprawa C-545/22)

(2022/C 424/38)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Air Europa Lineas Aereas

Druga strona postępowania apelacyjnego: VO, GR

Pytania prejudycjalne

Czy art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 (¹) należy interpretować w ten sposób, że odwołanie lotu jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, jeżeli po wybuchu globalnej pandemii COVID-19 i z powodu załamania się światowego ruchu lotniczego przewoźnik lotniczy drastycznie ogranicza, poczynając od marca 2020 r., swój rozkład lotów z braku popytu na loty i w celu ochrony zdrowia załogi i pilota oraz odwołuje wiele lotów, nie będąc zmuszonym do takiego odwołania przez środki administracyjne, takie jak zamknięcie lotnisk, zakaz lotów lub zakaz wjazdu?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di pace di Fondi
(Włochy) w dniu 18 sierpnia 2022 r. – M.M./Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero della
Giustizia, Ministero dell’Economia e delle Finanze**

(Sprawa C-548/22)

(2022/C 424/39)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Giudice di pace di Fondi